

I Anledning af denne Skrivelse tilskrev vi Ministeriet:

„..... at vi ikke kan dele denne Opfattelse, og vi støtter os i denne Henseende paa, at Overenskomsten kun omfatter *Fortjenesten* paa det Sukker, der fremstilles af Sukkerroer avlede og leverede til Selskabets Fabrikker i Henhold til Loven om en midlertidig Sukkerordning, og denne Fortjenestes Størelse i pCt. af Selskabets Aktiekapital, men der er ikke i de trufne Aftaler truffet nogen Bestemmelse, hverken direkte eller indirekte, om Selskabets Dividende eller, hvorledes Selskabet maa anvende de Midler, som ejes og er indtjent tidligere. En Begrænsning af en saadan Art vilde have gjort det umuligt for Bestyrelsen og Direktionen at føre de i Vinter førte Forhandlinger og slutte de herhen hørende Overenskomster, da man derved vilde have foregrebet den Bestemmelsesret, som alene tilkommer Selskabets Generalforsamling.

At Bestyrelsen og Direktionen ved de stedfundne Forhandlinger skulde have tilsidesat et saa betydningsfuldt Hensyn, kan næppe betragtes som en Forudsætning, og at vi ikke har tænkt at binde os paa de foreliggende Spørgsmaal, turde for øvrigt fremgaa af vor Skrivelse af 2. Februar, Slutningen, hvori vi netop tager Afstand fra Udtrykket „give Udbytte“ og fastholder, at det, der er Tale om, er en Begrænsning af *Fortjenesten* udtrykt i pCt. af Aktiekapitalen.

Da vi stedse har haft denne Opfattelse, har vi ikke taget i Betænkning at besvare Spørgsmaal fra Aktionærside med, at der ikke ved den trufne Ordning var paalagt Selskabet noget, der kunde binde Generalforsamlingens Bestemmelsesret med Hensyn til Dividende

hvorpaa vi intet Svar modtog.

Efter det saaledes foreliggende maa vi mene, at Selskabet er berettiget til at handle ud fra den Forudsætning, at der ikke er paalagt det nogen Forpligtelser angaaende Anvendelsen af Selskabets Fonds, og at der ikke er nogen Basis for at lade den af Generalforsamlingen vedtagne Udbetaling af 1 pCt. Ekstradividende paavirke Rigsdagens Stilling til det kommende Aars Sukkerordning.

Hvad nu angaar den foreliggende Henstilling fra Folketingsudvalget til Ministeren med Hensyn til den *Fortjeneste*, der bør tillægges Selskabet, og den Andel, dette bør tage i Risikoen for Tabet ved Afsætning i Udlandet af det fra Aaret 1933—34 stammende store Produktionsoverskud, der forventelig vil andrage 50 000—60 000 Tons, skal vi tillade os at bemærke følgende:

Forudsætningerne for sidste Aars Ordning var, at et saadant Overskud og Tabet derpaa var Fabrikkerne og Roedyrkerne uredkommende, da den fastsatte Maksimumsfortjeneste ikke var beregnet paa at deltage i noget Tab ved, at et muligt Overskud maatte eksporteres. I Løbet af Vinteren har Handelsministeren forhandlet med Roedyrkerne, og da der saavel fra disses Side som fra Ministerens Side var Ønske om at opretholde samme store Roearal i 1934 som i 1933, er Roedyrkerne indgaaet paa af deres Tantième i 1934—35 at bære det Tab, som ikke maatte kunne dækkes af det Statskassen tilfaldende Overskud af Fabrikernes Virksomhed i Aarene 1933—34 og 1934—35. Dette er kommet til Udtryk i Bemærkningerne til Lovforslaget i følgende Ord:

„Det Tab, som Sukkerordningen maatte medføre som Følge af, at en eventuel Overskudsproduktion for de to Kampagner ikke kan sælges til den fastsatte Melispris, fradrages i de Beløb, der ellers vilde være at udbetale som Tantième til Roedyrkerne for den forestaaende Kampagne.“

Da Roedyrkerne har haft en meget stor *Fortjeneste* af den store Høst, som har frembragt Overskudsproduktionen, og har været ivrige for at faa den samme Chance for det kommende Aar ved at opretholde det store Areal i 1934, har der været god Anledning for dem til at indgaa paa den nævnte Ordning — og ogsaa for Handelsministeren til at foreslaa dem at indgaa derpaa — *men der har ikke været forhandlet med Sukkerfabrikkerne*, og der eksisterer ikke en tilsvarende Begrundelse for at paalægge disse at bære noget Tab ved Overskudsproduktionen, da de ingen som helst Fordel har haft hverken af den store Roehøst eller af det gode Sukkerudbytte, og heller ikke vil faa det i det kommende Aar, idet deres *Fortjeneste* i Modsætning til Roedyrernes er stærkt begrænset og i hvert Fald i 1933—34 ogsaa vilde være opnaaet med en mindre Produktion.

Saaledes som Henstillingen til Handelsministeren er udtrykt i Folketingsudvalgets Betænkning, vil det imidlertid, hvis denne Henstilling skulde følges ved